

skabe os og bilde os ind, at dermed er begaaet en Forbrydelse. Selv om den ikke i Forvejen havde været sendt til Fængselsdirektøren, men det har den været, og saa haaber jeg, at det ærede Medlem har nok, hvad det angaar, Betænkningen her har jeg ikke sendt til andre end Tingmedlemmer, inden den var offentlig fremme.

Jeg vil endelig kun sige, at selvfølgelig maa det være Flertallets Pligt, efter at vi har indgivet 40 Spalter, i hvilke vi har gjort Rede for Sagen, at optage Forhandlingerne i Udvalget. Men det vilde de Herrer ikke, formodentlig fordi de følte sig fornærmet over, at man ikke kunde finde deres fuldkommen grundløse Postulater rigtige.

Justitsministeren (Zahle): I alle Tilfælde havde de Personer, der mødte i Forhøret den 20. Juni, Betænkningen. (*Fraenkel:* Hvad kommer det mig ved, hvor de havde faaet den fra!) Ja, det er vanskeligt at tænke sig, hvor de ellers har haft den fra. Men det faar nu være sin Sag.

Det ærede Medlem udtalte om Fængselsdirektøren, at han ikke mente om ham, at han var i Stand til at lede en stor Administration, thi dertil var han for vaklende, svævende og for blød. Jeg tør sige med Bestemthed, at det ærede Medlem ikke kender saa meget til Fængselsdirektørens Embedsvirksomhed, at han har nogen Kompetence til at udtale en saadan Dom, og da er det ganske utilbørligt at begaa en saadan Uretfærdighed at staa op og udtale den her paa denne Talerstol.

Han fjører endvidere til, at til praktisk Administration er han ikke paa sin Plads. Det er min paa en Aarrækkes Samarbejde med Fængselsdirektøren byggede Opfattelse, at han er en ganske overordentlig dygtig Embedsmand, som med Iver og Nidkærlighed gaar op i sit Embede og nærer den største Interesse for at indrette hele Fængselsvæsenet saa godt og saa hensigtsmæssigt som muligt. Det ærede Medlem har uden at sætte sig ind i denne Administration og uden at kende Fængselsdirektørens Virksomhed fældet en nedsættende Dom over ham, og det maa jeg tilbagevise.

Saa vil jeg haabe, at denne Dag, som ellers maa siges at have været ret ørkesløs, fordi det ikke har været nogen Nytte til, at hele denne Diskussion er blevet rejst, dog maa bringe det Resultat, at der nu maa blive Ro over Forholdene paa Nyborg Straffeanstalt, og at vi, selv om nogle Kverulanter igen henvender sig til det ærede 16de Medlem for Hovedstaden, ikke

maa faa gentaget det Skuespil, her har været opført i Dag.

Fraenkel: De Herrer forlader stadig væk Talerstolen her med deres løse Ord og ubeviste og ubeviselige Paastande, som om de var Sejrherrer og Triumfatorer. Det er de ikke. Det, der er Sandheden, er, at var denne Sag ikke blevet rejst, havde hele Kompagniet siddet derinde i Nyborg Fængsel den Dag i Dag.

Naar den højtærede Justitsminister siger, at min Mening om Fængselsdirektøren som Administrator, det vil sige af praktiske Forhold, er forkert, maa jeg der overfor sige, at jeg har bygget min Opfattelse paa Akterne og paa den Samtale, jeg havde med Fængselsdirektøren, og i hvilken han netop bedømte Mennesker ganske forkert, hvad han nu sikkert paa et enkelt Punkt fortryder; herom kunde jeg bringe yderligere Vidnesbyrd, dersom jeg vilde det, ud fra en Samtale, som han dog med nogen Grund kan gaa ud fra, at jeg ikke vil føre frem her i Rigsdagen eller paa offentlige Steder.

Ordføreren (Jessen): Det ærede Medlem vedbliver at sige, at Flertallet ikke har dokumenteret nogen som helst af vore „Paastande“, som han kalder dem. Jeg maa bestemt hævde, at jeg i min første Tale foretog en grundig Dokumentation af Flertallets Standpunkt, en Dokumentation, som det ærede Medlem har maattet lade staa, idet han ikke har kunnet modbevise den.

Fraenkel: Jeg maa meget bestemt tilbagevise, at det ærede Medlem skulde have dokumenteret noget som helst med sine mange Paastande. Han har farvet og malet og tjæret Vægge op og Stolper ned for at vække Stemning o. s. v., men udover det ene Punkt, hvor jeg har gjort Indrømmelse, og hvor jeg med Beklagelse hører, at jeg har været Genstand for en Vildførelse, er der saamænd ikke dokumenteret noget som helst fra de Herrers Side.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Formanden: Da Tiden er saa langt fremrykket, skal jeg udsætte Afstemningen til i Morgen.

Ved det 15de Medlem for Hovedstaden (Laurits Jensen) er modtaget et Andragende til Rigsdagen fra „Centralforening